

Ein ógloymandi ferð í Mykinesi

ÁKI BERTHOLDSSEN

Síðsta summar fingur tær báðar 10 ára gomlu Tóra Vestergaard og Cecilia Poulsen í Froðba, post.

Tað var eitt bræv, sum var byrjanin til eina ógloymandi ferð í Mykinesi.

Frammaundan hövdu tær báðar verið við í eini kapping hjá Ferðaráði Føroya har vinningurin var ein ferð onkustaðni í Føroyum.

Kappingin var í samráð við mjólkarvirki og kappingartreytirnar stóðu aftanfyrri á mjólkarpakkunum síðsta summar.

Tóra og Cecilia yrktu ein sang og tær vóru so hepnar at vinna ferðina, sum var eitt víkuskifti fyrri alt húska hjá vinnarunum.

Tey kundu velja ímillum eina ferð til Mykinesi, eina rundferð í Havn og eina ferð onkra aðrastaðni í Føroyum.

Men tað tók ikki langa tíð at gera av, hvagar leiðin skuldi ganga.

Umframit Cecilíu og Tóru, vóru við í ferðini, Bartal, beiggji Cecilíu, mamma og pápi hennara Elinborg og Poul og Winnie og Hjalgrim, mamma og pápi Tóru.

Viðraði ikki

Ætlanin var at fara til Mykinesi eitt víkuskifti mitt í august mánaða.

Tað var við skipið, men tey komu ikki longur enn til Vágarnar tí veðrið var ikki til vildar.

Heldur ikki leygardagin var siglandi so tað vóru tvey ógvuliga vónbrotin børn og húska teirra, sum noyddust heimaftur.

Men ferðaráðið læt tey sleppa at royna aftur og hesuferð skuldi tað vera við tyrluni allan vegin úr Froðba.

Hesuferð eydnaðist og tað bleiv ein ógloymandi túrur siga tey bæði húska í einum stuttari frásøgn til Ferðaráðið.

Ótrúliga bygdasligt

Hetta var víkuskiftið 1-3 september, tvis, at tá var alt ferðafólkið farið.

Tað halda tey ikki gjørdi nakað tí so fingur tey at siggja tað sanna Mykinesi.

Tey komu til Mykinesi um nátturðatið fríggjadagin.

Tey gistu í húsunum hjá Redini Leonssyni og har var ógvuliga gott at vera, siga tey, tí í húsunum var alt, tey høvdu brúk fyrri.

Oyggjarfelagið teirra í Mykinesi. Búi Brattaberg úr

Vági, sum er bóndi í Mykinesi, hevði hoyrt um gestirnar og hann bjóðaði ringdi og bjóðaði teimum heim, har fingur tey nýupptiknar røtur.

Leygardagin var av fagraasta veðri og sólin skein av heiðum himni. Tey ótu úti og eftir døgverða fór Búi við teimum út í Mykinesi-hölm og greiddi teimum frá ymsum á ferðini. Børnini orkaðu væl at ganga.

Seinni um kvøldið stukkuk fólk inn á gólvíð.

Sunnudagin var akkurát so, at tey sluppu av oynni aftur fyrri vind.

Tey siga, at túrurin var ógloymandi og eitt upplivíli fyrri seg.

Túrurin var einastandandi, siga tey.

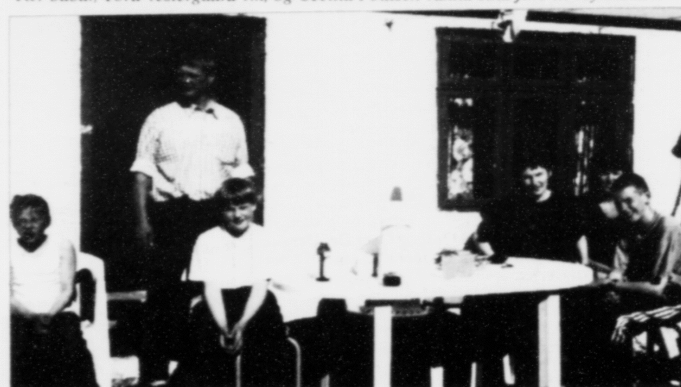
Tað var ótrúliga bygdasligt, sagt í bestu meining.

Neytini gingu í túninum og alt var, sum tey kundu hugsað sær, føroyskt bygðarlív var fyrri nógvum árum síðani.

Fyrri mammu Cecilíu var tað stuttligt at siggja, at posturin var heintaði í trillubør. Sjálv arbeiðir hon á posthúsinum tí nýggja og nýtimans posthúsinum á Tvøroyri.

Tær báðar, Tóra Vestergaard vm, og Cecilia Poulsen vunnu eina ferð til Mykinesi

Veðrið var av tí besta og tey ótu uttanfyri. Cecilia og Tóra við húska. Mamma og pápi Cecilíu, Elinborg, og Poul, síðani pápi Tóru, Hjalgrim, við skeggi og mamma hennara, Winnie og Bartal, beiggji Cecilíu

Tey sita uttanfyri

Undir húsunum, Cecilíu og Tóra

A brúnni út í hólmin. Elinborg, Winnie, Hjalgrim við Tóru, Bartal, og Poul við Cecilíu.

Úti á eggini